

Presentació	2
Organismes governamentals	3
Catalunya	3
Espanya	5
França	8
Regne Unit	10
Bèlgica	11
Suècia	12
Organismes internacionals	13
Associacions del món local	19
Think tanks i fundacions	24
Recomanem	32

Direcció d'Estudis i Prospectiva

Centre per a la Innovació Local (CIL)

Rbla. Catalunya, 126 7a. planta
08008 Barcelona
<http://www.diba.cat/web/innovacio>

Ens interessa la teva opinió:

cil.elbinocle@diba.cat

Presentació

En aquest BINOCLE us presentem diversos informes sobre desenvolupament econòmic i creació d'ocupació de la Unió Europea i de diversos països membres, que posen de manifest la rellevància creixent dels governs locals i, en particular, de la xarxa de ciutats i regions urbanes del continent, en les estratègies per abordar la crisi.

En el «Recomanem», en canvi, us presentem una síntesi breu de l'Avantprojecte de Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local i una primera mostra de les reaccions que està suscitant per part de les associacions municipalistes. Esperem que resulti del vostre interès.

Organismes governamentals

Catalunya

Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya

Estratègies de finançament dels municipis turístics i competitivitat

Cal un estatut del municipi turístic que reconegui les seves peculiaritats ja que actualment el sistema de finançament és insuficient per donar resposta a la major demanda de serveis i, consegüentment, de despesa.

Aquesta tesi doctoral analitza la problemàtica financera dels municipis turístics de Catalunya i proposa solucions. El sistema de finançament vigent és insuficient per als municipis turístics, ja que tenen un nivell d'ingressos per capita i de despeses similars a la resta de municipis, fet que fa desviar una bona part dels recursos al sector turístic, en perjudici de la despesa amb una baixa vinculació amb el turisme, bàsicament la població resident. Aquest fet pot derivar en una subprovisió de serveis públics i una pèrdua de competitivitat.

Per això, cal reconèixer les majors necessitats pressupostàries dels municipis turístics i buscar solucions per millorar-ne el finançament, com ara una fiscalitat sobre el turisme, la reforma de l'impost sobre béns immobles, la modificació del criteri de participació en els ingressos de l'Estat i de les comunitats autònomes o la creació de mecanismes de cooperació publicoprivada per a la gestió turística de la destinació.

RUIZ GARCÍA, Ernest (2011). Estratègies de finançament dels municipis turístics i competitivitat: el cas dels municipis catalans. Col·lecció Tesis Doctorals 14. Barcelona: Generalitat de Catalunya; Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.

Generalitat de Catalunya

Projecte de llei d'accessibilitat

La nova llei simplifica la normativa existent en la matèria, desplega la diversitat de disposicions d'accessibilitat i unifica, coordina i estableix els criteris d'aplicació, execució i control de la norma, i actualitza la legislació a les especificitats del segle XXI.

El seu objectiu és garantir l'autonomia de les persones, evitar-ne la discriminació i propiciar la igualtat d'oportunitats per a tothom, especialment per a les persones amb discapacitat: un col·lectiu de 476.468 persones amb discapacitat reconeguda, és a dir, més del 6% de la població catalana.

La norma entén l'accessibilitat des d'una perspectiva més integral que inclou, a més de la supressió de barreres arquitectòniques, l'accessibilitat dels productes i serveis o les condicions perquè la comunicació sigui accessible per a persones amb discapacitats sensorials.

La Generalitat de Catalunya té la capacitat última per emprendre actuacions reglamentàries de control, foment i difusió necessàries per aconseguir la implementació d'unes condicions d'accessibilitat adequades. Als municipis

els correspon aplicar la normativa d'accessibilitat, en l'àmbit de les seves competències; elaborar el pla municipal d'accessibilitat i les revisions corresponents, així com els plans concrets d'actuació i gestió que tinguin afectacions en la matèria, i establir i coordinar els serveis de transport adaptat.

Les competències dels ens locals supramunicipals són: aplicar la normativa d'accessibilitat, en l'àmbit de les seves competències; elaborar plans d'actuació i gestió d'accessibilitat, referits al seu àmbit territorial; fer el seguiment de les actuacions que es portin a terme en l'àmbit territorial respectiu en matèria d'implantació de l'accessibilitat; establir i prestar serveis públics mínims en cas de dispensa dels municipis o casos especials i serveis supramunicipals complementaris, o exercir competències municipals per delegació o conveni, i coordinar, per raons d'interès territorial, els serveis municipals, així com assessorar els municipis.

El Govern aprova el Projecte de Llei d'accessibilitat per reforçar la cohesió social

Generalitat de Catalunya

Pla Nacional de Joventut de Catalunya (PNJCat) 2020

La finalitat del Pla és determinar els problemes i les necessitats dels joves a Catalunya i establir les línies estratègiques i les actuacions públiques en aquesta matèria.

El Pla inclou eines de seguiment i de mesura dels resultats de les seves actuacions, així com una estratègia de desplegament. La seva implementació s'estructura en tres projectes: Govern, Territori, Jove. El Projecte Territori articula l'acció del món local en el desplegament del Pla. L'acció del món local garanteix una implementació de les polítiques de joventut adaptades a les necessitats específiques de cada territori i de cada col·lectiu. Els agents responsables de dissenyar, implementar i avaluar el Projecte Territori són els ens locals de Catalunya i la Secretaria de Joventut. L'eina de planificació principal serà el Pla d'actuació territorial de joventut.

La Comissió Interinstitucional, les taules de coordinació de demarcació i les taules de coordinació comarcal seran els espais de coordinació interinstitucional. I els plans locals de joventut, els plans comarcals de joventut i els plans mancomunats de joventut seran les altres eines per al desenvolupament del Projecte Territori.

Pla Nacional de Joventut de Catalunya dos mil 10 dos mil 20

Departament de Governació i Relacions Institucionals

Guia per avaluar processos participatius

L'objectiu de la guia és oferir una sèrie d'eines per avaluar els processos participatius. A més, incorpora un cas real: l'avaluació d'un procés participatiu a Setcases.

La Guia entén per participació ciutadana totes les pràctiques polítiques i socials a través de les quals la ciutadania pretén incidir sobre alguna dimensió del que és públic. Però aquesta concepció varia en les tres tradicions de pensament: la liberal, la neorepublicana i l'autonòmica.

El procés participatiu és un instrument de millora de les relacions entre ciutadania i administracions. Per això, a més d'avaluar els impactes de la participació o la relació entre objectius i resultats, també cal avaluar els processos.

Tota avaluació hauria de comptar amb responsables tècnics —externs o interns al procés participatiu— que coordinin metodològicament el procés d'avaluació, els diferents espais de treball, així com els instruments per obtenir la informació.

Cal establir un marc general d'avaluació i uns criteris simples, específics i consensuats, i unes preguntes d'avaluació senzilles, observables, accessibles, vàlides i creïbles. També cal definir l'estratègia d'obtenció d'informació, obtenir i processar la informació i valorar-la i redefinir les accions. Guia per avaluar processos participatius

Guia per avaluar processos participatius

Espanya

Gobierno de España

Avantprojecte de llei de garantia d'unitat de mercat

La norma vol crear un entorn més favorable a la competència i la inversió ja que facilitarà que els agents econòmics puguin beneficiar-se de guanys d'una major dimensió, que es creï més ocupació i creixement, i que els consumidors i usuaris obtinguin millors condicions. Tot això, respectant les competències autonòmiques i locals.

La llei s'inspira en el principi de llicència única i la legislació d'origen que funciona en el mercat únic europeu, amb l'objectiu de facilitar la simplificació administrativa. Els operadors necessitaran la llicència d'una sola comunitat autònoma per operar en tot el territori espanyol.

Es crearà el Consell per a la Unitat de Mercat, un òrgan de cooperació administrativa per al seguiment de la seva aplicació i on estaran representades l'Administració general de l'Estat i les comunitats autònomes. El ministre d'Hisenda i d'Administracions Públiques en serà el president.

La cooperació en el marc de les conferències sectorials, amb una representació dels ens locals, és un altre dels mecanismes de regulació de la cooperació administrativa. Una de les seves funcions és vetllar perquè la normativa s'adeqüi a la unitat de mercat: la normativa ja existent i els nous projectes. També està prevista l'avaluació periòdica de la normativa.

El text habilita els operadors per acudir a la Comissió Nacional dels Mercats i de la Competència en cas que creguin que accions de les administracions públiques vulneren la unitat de mercat.

Finalment, totes les administracions públiques compartiran una única base de dades electrònica per exercir funcions de control i supervisió.

Anteproyecto de Ley de Garantía de Unidad de Mercado

Gobierno de España

Estratègia espanyola de ciència, tecnologia i innovació

El reconeixement i la promoció del talent i l'ocupabilitat, el foment de l'excel·lència, l'impuls del lideratge empresarial i el foment d'activitats d'R+D+I orientades als grans reptes de la societat són els quatre objectius generals de l'Estratègia.

Els sis eixos estratègics són: la construcció d'un entorn favorable que faciliti el desenvolupament de les activitats d'R+D+I; l'impuls a l'especialització i agregació en la generació de coneixement i talent; l'estímul a la transferència i gestió del coneixement; el suport a la internacionalització i la promoció del lideratge internacional del sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació; la cohesió territorial al voltant de l'R+D+I i de la competitivitat, i la consolidació d'una cultura científica, innovadora i emprenedora.

Davant els problemes actuals de finançament, l'Estratègia posa l'èmfasi en els programes de col·laboració públicoprivada, així com en les actuacions cofinançades per les diferents administracions i per la Unió Europea. També permet l'alineació de les polítiques espanyoles en la matèria amb els objectius de la Unió Europea.

Estrategia Española de Ciencia, Tecnología y de Innovación

Gobierno de Castilla y León

Avantprojecte de llei d'ordenació, serveis i govern del territori

Regula els àmbits geogràfics per tal de planificar i programar en el territori els serveis públics i potenciar fórmules de govern i administració local més eficients, especialment les de caràcter associatiu voluntari, com ara les mancomunitats d'interès general urbanes i rurals.

L'ordenació del territori parteix de la creació d'unitats bàsiques d'ordenació i serveis de dos tipus: urbanes i rurals. Les unitats rurals agruparan municipis amb menys de 20.000 habitants o un mínim de cinc municipis amb una densitat inferior als 15 habitants per quilòmetre quadrat. Les unitats urbanes es compondran de municipis de més de 20.000 habitants.

Aquestes unitats s'elaboraran de manera participativa amb la intervenció de les diputacions, els municipis i la ciutadania. Aquests espais seran la base per a la planificació, la programació i la gestió dels serveis autonòmics; per exemple, cada zona bàsica de salut o de serveis socials haurà de coincidir amb aquesta unitat bàsica d'ordenació.

També es creen les comissions provincials de coordinació de polítiques públiques en el territori per tal de millorar la col·laboració i l'eficiència entre totes les administracions ja que hi participaran les delegacions territorials autonòmiques, les diputacions, els municipis i la subdelegació del Govern central.

Els governs locals només podran prestar serveis i activitats per als quals estiguin habilitats específicament per una norma. Així mateix, si una norma autonòmica preveu la delegació de noves competències als ens locals, haurà de precisar la matèria o competència i el finançament corresponent.

La creació de les mancomunitats haurà de coincidir substancialment amb les unitats bàsiques d'ordenació i hauran de reglamentar les competències i funcions, especialment les relacionades amb l'abastiment, el sanejament i la depuració d'aigües residuals, el transport públic intermunicipal de viatgers, la seguretat ciutadana, la protecció civil i l'extinció d'incendis.

Anteproyecto de ley de ordenación, servicios, y gobierno del territorio de la Comunidad de Castilla y León

Gobierno de Euskadi

Informe d'avaluació de les polítiques d'habitatge

El document analitza en detall cadascuna de les actuacions previstes en el Pla director d'habitatge i regeneració urbana i del Pacte social per a l'habitatge. Se centra en l'avaluació de l'eficàcia, la coherència, la satisfacció ciutadana, l'impacte, l'equitat i la participació.

En relació amb la coherència, cal destacar l'augment del parc d'habitatges en règim de lloguer i la introducció de la variable de l'eficiència energètica en els ajuts per a la rehabilitació dels habitatges.

En termes d'eficàcia, s'han superat els objectius previstos en matèria de construcció d'habitatges de protecció, amb un 120% d'acompliment. No obstant això, les dificultats financeres han impedit assolir l'objectiu previst en règim de lloguer, amb un 72%, davant d'un 140% en el cas dels habitatges destinats a la compra.

Pel que fa a l'avaluació de l'eficiència, cal destacar la fusió de les diferents societats públiques que operaven en aquest sector, i s'han simplificat els procediments d'inscripció i adjudicació d'habitatges protegits per tal d'agilitzar-los i fer-los més accessibles a la ciutadania mitjançant la tramitació electrònica.

En matèria de rehabilitació, els majors impactes que s'han aconseguit són la millora de l'accessibilitat per a les persones grans o amb discapacitat i les millores en termes d'eficiència energètica. Així mateix, es calcula que per cada euro públic invertit en ajudes a la rehabilitació s'han generat 15,5 euros com a efecte directe de l'activitat productiva.

Informe de evaluación de la política de vivienda 2010

Xunta de Galicia

Projecte de llei d'infraestructures i telecomunicacions

L'objectiu és facilitar i agilitzar el desplegament ordenat de les infraestructures de telecomunicacions a tot el territori de manera homogènia i respectuosa amb el medi ambient, el paisatge i el patrimoni.

El Projecte de llei estableix un marc de coordinació entre els diferents agents públics i privats implicats per tal d'evitar que es dupliquin esforços i inversions. Per aquest motiu, s'elaborarà un Pla d'ordenació de les infraestructures de telecomunicacions que permetrà establir els criteris que hauran de seguir els ajuntaments i la Xunta de Galicia en la planificació del territori, convertint els serveis de telecomunicacions en un element més de la planificació urbana, de manera similar a l'aigua o l'electricitat.

Així mateix, obligarà també els operadors de telecomunicacions i els ajuntaments a remetre periòdicament informació sobre els seus plans de desplegament executats i previstos. Amb aquesta informació es configurarà el mapa d'infraestructures de telecomunicació que evitarà la superposició d'iniciatives i permetrà desenvolupar plans de desplegament coordinats.

D'altra banda, la norma regula la previsió d'infraestructures de telecomunicació dels nous edificis públics autònoms i la interconnexió de les xarxes públiques electròniques existents. A més a més, promourà la inclusió d'infraestructures de telecomunicació en projectes d'obra pública, per tal de reservar els espais per a la seva utilització per part dels operadors públics o privats.

Finalment, la construcció dels nous habitatge haurà de preveure les infraestructures de suport necessàries per al desenvolupament de serveis digitals a les llars, com ara serveis socio-sanitaris, seguretat o eficiència energètica.

Proyecto de Lei de impulso e ordenación das infraestructuras de telecomunicacions de Galicia

França

Gouvernement français

Política de barris, anàlisi comparada internacional

L'estudi analitza i proposa canvis en la política de barris a partir de les reflexions recents d'experts, de l'explotació de les dades més rellevants dels estudis realitzats i de l'estudi sistemàtic de les polítiques urbanes d'Alemanya, els Estats Units, els Països Baixos i el Regne Unit.

En general, es posen de manifest els desajustos i les discriminacions que encara pateixen els barris i els seus habitants. Com a propostes per millorar l'eficiència de la política de barris, es proposa adoptar una aproximació decisional ascendent i participativa que augmenti la implicació de la ciutadania i del conjunt d'actors del territori en els projectes.

També s'aposta per desenvolupar aquests barris com a espais per a la barreja social, impulsant nous processos de mobilitat social i residencial dels seus habitants. En aquest sentit, també cal clarificar els criteris d'atribució dels habitatges socials per tal de simplificar-los i homogeneïtzar-los.

D'altra banda, cal adaptar les ajudes i les polítiques del conjunt d'actors a la realitat territorial diversa de cada barri o ciutat. Per aquest motiu, també cal millorar els sistemes d'informació territorial per tal de permetre identificar els factors de desigualtat, de discriminació i d'exclusió.

Una altra proposta consisteix a deslligar les exoneracions fiscals vinculades a la implantació de les empreses en aquests barris desafavorits i condicionar-les al lloc de residència del treballador.

En definitiva, es tracta de convertir la política de barris en un instrument de coordinació de les polítiques sectorials d'urbanisme, promoció econòmica o serveis socials, per tal d'adaptar les respostes a les necessitats de cada espai territorial i dels seus habitants.

Politique de la ville - Perspectives françaises et ouvertures internationales

Gouvernement français

Projecte de llei de refundació de l'escola de la República

Els objectius són elevar el nivell de coneixements i de competències i la cultura de tots els alumnes, reduir les desigualtats socials i territorials, i disminuir el nombre de joves que finalitzen els estudis sense qualificació.

Per tal de desenvolupar la nova llei, es crearan 60.000 nous llocs de professors durant els propers cinc anys. Es crearan les escoles superiors del professorat i de l'educació que garantirán la formació inicial de tots els educadors i personal auxiliar i el seu acompanyament durant els primers anys.

La prioritat serà l'escola primària, que acollirà dos terços del nou personal, que s'adreçarà, especialment, a les zones més difícils, espais d'acollida i infants menors de tres anys. També es preveu l'ensenyament d'una llengua estrangera des dels sis anys.

El Projecte de llei introdueix noves matèries com ara l'educació moral i cívica, l'educació artística i cultural, i l'educació digital.

Es crearà el consell superior de programes que elaborarà els nous continguts. Així mateix, es posaran en marxa projectes educatius territorials per a l'organització d'activitats extraescolars.

D'altra banda, es modificaran el nombre i la durada dels cicles escolars per tal de garantir la progressivitat dels aprenentatges i l'organització dels cicles acadèmics en períodes superiors a l'any escolar. Finalment, l'Estat estarà obligat a garantir que qualsevol alumne pugui seguir els seus estudis fins a assolir un nivell formatiu reconegut per un diploma nacional.

Projet de loi d'orientation et de programmation pour la refondation de l'école de la République

Gouvernement français

Projecte de llei d'elecció dels electes locals

Se suprimeix la figura del conseller territorial creada per la Llei de reforma de les col·lectivitats territorials de l'any 2010. Seran substituïts pels consellers departamentals que seran elegits mitjançant una nova forma d'escrutini.

Aquests consellers departamentals seran elegits a raó de dos membres per cada cantó: les eleccions cantonals es converteixen en les eleccions departamentals; cada binomi de consellers s'haurà de compondre d'un home i una dona i seran elegits mitjançant escrutini binominal majoritari a dues voltes.

El nombre d'electes serà el mateix, tot i que la Carta cantonal de cada departament s'haurà de modificar per tal de permetre una millor representativitat demogràfica. Aquest nou sistema d'escrutini també s'aplicarà a les eleccions municipals i intermunicipals. Els primers membres de les llistes municipals també seran representants a les institucions intermunicipals.

Per tal d'estendre l'efecte d'aquests canvis normatius al major nombre de municipis i d'institucions públiques de cooperació intermunicipal, els consellers municipals seran elegits per aquest sistema en aquells municipis que tinguin més de 500 habitants, en comptes del nombre mínim de 3.500 anterior.

Finalment, el Projecte de Llei ajorna fins al 2015 les eleccions departamentals i regionals inicialment previstes per a l'any 2014.

Projet de loi organique et projet de loi relatifs à l'élection des conseillers départementaux, des conseillers municipaux, des délégués communautaires et modifiant le calendrier électoral

Regne Unit

Government of United Kingdom

Informe sobre la reforma del sistema electoral

Primer resultat d'un procés ambiciós de reforma electoral que pretén garantir que totes les convocatòries electorals i referèndums se celebrin a partir d'un mateix marc legal racional, senzill i modern.

El projecte de reforma electoral consta de tres fases: la primera ha finalitzat amb l'elaboració d'aquest informe que en determina l'abast i fa una sèrie de recomanacions sobre els elements que hauria d'incloure. La segona se centrarà en una proposta de reforma legislativa i està prevista per a l'any 2014. La darrera fase consistirà en l'elaboració de l'avantprojecte de Llei que reculli les conclusions dels treballs previs i està prevista per a l'any 2017.

La primera recomanació és fer una reforma àmplia que inclogui tots els processos electorals, des dels europeus fins als parlamentaris del Regne Unit, Escòcia, Gales, Irlanda del Nord, així com les eleccions als governs locals d'Anglaterra, Gales, Escòcia, Irlanda del Nord, l'Autoritat del Gran Londres, i els referèndums tant nacionals com locals.

La reforma ha d'incloure tots els aspectes electorals excepte la població amb dret a vot, les fronteres electorals i el sistema de vot, que romandran igual. L'objectiu, sobretot, ha de ser revisar el marc legislatiu per tal de reduir els problemes de complexitat, fragmentació i volum de la legislació diversa i dispersa que hi ha actualment.

La reforma se centrarà més a introduir millores en la gestió dels processos electorals que no pas en canvis profunds en el marc institucional de l'administració electoral. En canvi, sí que es proposa simplificar els mecanismes d'inscripció en el registre electoral i modificar els criteris per ser considerat elector.

Un altre dels elements que es considera prioritari regular són les candidatures i les campanyes electorals, especialment els temes de codis de conducta i finançament de les campanyes. No obstant això, no serà objecte de reforma la normativa sobre els partits polítics.

La nova legislació també haurà de millorar la regulació de la forma de vot, especialment per fer front al frau en el vot per correu, i la regulació del calendari i la jornada electoral, per tal de facilitar la celebració d'eleccions combinades en un mateix dia o simplificar la determinació i declaració dels resultats electorals. També haurà de tractar de manera més coherent les infraccions electorals amb un règim sancionador comú.

Law Commission: Electoral law in the United Kingdom - A scoping report

Government of United Kingdom

Avaluació de les polítiques d'ocupació per als ni-ni

Revisió de la recerca existent sobre l'efectivitat dels programes adreçats als joves que ni estudien ni treballen i que tenen nivells baixos de formació. En general, són programes que aconsegueixen resultats positius. Els que obtenen pitjors resultats són els que suposen la creació directa de llocs de treball i els que se centren en persones joves.

Tot i que en general és difícil establir quines són les millors solucions, es considera que hi ha cinc factors que estan associats a les intervencions de més èxit i que es poden aplicar als programes per a joves amb nivells baixos de qualificació.

Cal prestar una atenció especial a la selecció dels candidats i centrar-se en aquells joves que tenen més dificultats per trobar una feina i que poden obtenir majors beneficis de la formació. Els estudis demostren que els joves majors de vint anys treuen més profit d'aquests programes que els menors de vint.

També s'ha observat que els programes de formació de llarga durada són menys eficaços que els de curta durada i, de fet, la majoria de programes ja s'han reduït. Un altre dels factors clau és centrar-se en la transició a la feina i l'experiència laboral. En aquest sentit, és convenient poder oferir a tots els programes unes pràctiques reals en un lloc de treball que estigui relacionat amb les necessitats del mercat de treball local; tot això també combinat amb el suport a la recerca activa de feina i a l'acompanyament i la formació després de la incorporació al lloc de treball.

D'altra banda, també cal considerar altres barreres que afegixen més dificultats als ni-ni, per exemple els joves que també pateixen una discapacitat, que tenen responsabilitats familiars o que pertanyen a grups ètnics minoritaris; i dissenyar mesures específiques de suport.

Els estudis aporten prou evidències que mostren que és millor desenvolupar programes integrals que prestin suport a totes les necessitats dels individus i no se centrin exclusivament en la formació o l'experiència professional.

En definitiva, el programa ideal seria aquell que combinés la formació amb períodes d'experiència laboral, contacte amb els empresaris i assistència en la recerca de feina, i que aportés una qualificació reconeguda pel mercat laboral.

Youth unemployment - Review of training for young people with low qualifications

Bèlgica

Belgian government

Cap al 100% d'energia sostenible el 2050

L'informe analitza la viabilitat i els impactes per tal d'evolucionar cap a un sistema energètic per a Bèlgica d'origen totalment renovable durant les properes dècades. Els estudis mostren que és una fita assolible tot i que també requerirà una forta inversió d'entre 300 i 400 milions d'euros.

En primer lloc, es posa de manifest que els condicionants tecnològics són l'inconvenient principal: Per aquest motiu es proposa que es plantegi assolir-lo en un horitzó a llarg termini, cap al 2050, que permeti desenvolupar les noves tecnologies i sistemes, tot i que també es presenten objectius a mitjà termini, amb un 35% d'energia renovable el 2030 i un 65% el 2040. Així mateix, es presenten cinc escenaris diferents, en funció de l'evolució dels preus de l'energia, l'oferta i la demanda o el tipus de font energètica.

En qualsevol dels escenaris s'observa una reducció de la demanda energètica d'entre el 6% i el 31%, gràcies a l'estalvi, les millores d'eficiència i la millor rendibilitat de les energies renovables. Alhora, també es gaudirà d'una reducció important de la importació energètica i, per tant, una millora de la balança exterior. El nou model també requerirà una forta electrificació, sobretot en el període entre 2030 i 2050.

Es calcula que els costos addicionals del sistema energètic representaran el 2% del PIB i entre 300 i 400 milions d'euros: No obstant això, si es tenen en compte altres costos, com ara els associats a l'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, els resultats serien positius, amb un estalvi de 10 milions d'euros.

Altres beneficis previstos, tot i que no quantificats en l'estudi, són la millora de la qualitat de l'aire i de l'estat de salut de les persones, o la millora ambiental per la no-explotació dels recursos fòssils. En canvi, les simulacions apunten també a la creació d'entre 20.000 i 60.000 llocs de treball.

[Towards 100% renewable energy in Belgium by 2050](#)

Suècia

[Sweden government](#)

Empatia i alta tecnologia

El sistema suec de salut i d'atenció a la gent gran és excel·lent, sobretot comparat amb altres països, però cal introduir-hi millores tecnològiques, mecanitzar i institucionalitzar actuacions que encara es fan manualment per poder prioritzar l'empatia.

L'atenció social i sanitària de la gent gran canviarà significativament, en la línia de les telecomunicacions o dels serveis bancaris. Això afectarà els processos i les burocràcies. Els pacients gestionaran i controlaran la seva atenció sanitària. Les malalties es detectaran molt abans, fet que implica estalvi de costos. Un estalvi que permetrà finançar una atenció és digna per a la creixent població anciana.

Aquest canvi serà un fenomen de baix a dalt, impulsat per pacients, clients, cuidadors i empresaris. Per fer-hi front, les administracions hauran de centrar-se en tres àmbits: millora del control, és a dir, en la mesura, avaluació, reconceptualització i implementació; foment d'una cultura que permeti l'experimentació i l'error; i connexió amb la població, ja que l'èxit de les organitzacions dependrà del desenvolupament de processos complexos per gestionar els seus sistemes a fi d'estimular canvis organitzacionals i nous models de compensació, sobre la base d'un coneixement acurat dels canvis en la salut i en el cost-benefici abans de prendre una decisió.

[Empathy and high tech. Interim results of the LEV project](#)

Organismes internacionals

URBACT

Combatre les desigualtats urbanes

Les noves causes d'exclusió social exigeixen dels governs locals noves estratègies de cohesió: més dinàmiques, més integrades, i que combinin mesures socials i de barri.

La cohesió social està sent amenaçada a les ciutats europees per l'agreujament de la polarització social i de la segregació residencial. Davant d'aquesta situació, la reacció majoritària dels governs locals s'ha fonamentat en l'enfocament tradicional: intervenció directa en els barris més «conflictius» a través de polítiques de regeneració de barris, construcció d'habitatges socials, etc.

En les circumstàncies actuals, sovint, aquestes mesures han esdevingut contraproductives ja que han atret col·lectius amb una situació econòmica millor i han fet pujar els preus dels habitatges, cosa que ha provocat el desplaçament dels residents desfavorits.

El fet, doncs, que les causes principals de les noves situacions d'exclusió social siguin de caràcter estructural (increment de les desigualtats de renda, inestabilitat laboral, debilitament de l'Estat del benestar i aflluència d'immigrants) fa necessari respondre-hi amb una nova generació d'estratègies:

- Més dinàmiques: en contínua adaptació a la realitat local sobre la base d'un sistema d'informació potent i actualitzat.
- Multidisciplinàries: substituint els marcs d'intervenció fragmentats i especialitzats per enfocaments integrats, com ara els serveis d'assistència integral.
- Que aprofitin les sinergies entre les polítiques socials i de barri.
- Que comptin amb la coresponsabilitat de les comunitats i dels mateixos destinataris.

Against Divided Cities in Europe

European Network for Rural Development

Estratègies de desenvolupament local

Conclusions del grup de treball impulsat pel programa LEADER amb l'objectiu d'identificar els principals factors d'èxit de les estratègies locals de desenvolupament.

La importància de les estratègies locals de desenvolupament per a la implementació de projectes LEADER va portar la Comissió Europea a crear l'any 2011 un grup de treball per millorar-ne l'efectivitat. Com a conclusions generals, els resultats revelen la importància de l'atenció a totes les fases de l'estratègia:

- Planificació: participativa, ambiciosa, integral i des d'un enfocament multinivell; cal partir d'una anàlisi DAFO i tenir en compte les necessitats de formació.
- Implementació: comptant amb la mobilització del màxim d'actors locals, establint un full de ruta estructurat en fases per possibilitar una metodologia correctiva, establint sistemes d'indicadors intermedis, destinant els recursos adequats i elegint els procediments més efectius.
- Avaluació i divulgació de resultats i d'impactes a partir dels indicadors definits en la fase inicial.

Com a exemples de bones pràctiques en la implementació de projectes LEADER s'exposen: la introducció de «check-lists» com a instrument d'avaluació (Suècia), la utilització de grups de treball sectorials de monitoratge per assegurar l'alineació d'objectius, accions i resultats (Irlanda), la introducció de criteris de responsabilitat social corporativa (Catalunya, Fundació Garrotxa Líder), o l'establiment de mètodes participatius en el disseny i la planificació d'estratègies de desenvolupament (Itàlia).

Better local development strategies

European Urban Knowledge Network

Integració urbana dels immigrants

Aprofitar les oportunitats que ofereix la immigració i minimitzar-ne els efectes negatius és responsabilitat de tots els nivells de govern. No obstant això, són els governs locals els que han de respondre-hi «en primera línia», cosa que fa imprescindible la inclusió de la immigració en la planificació urbana.

Els intensos fluxos migratoris que han rebut les ciutats europees durant les darreres dècades han fet incrementar ràpidament les taxes de residents estrangers, que s'han situat, en alguns casos, per sobre del 20% (Londres, Amsterdam, Brussel·les, Frankfurt, etc.). Malgrat, doncs, que la immigració i la seva integració social són temes candents a les agendes de tots els governs, són els municipis els que han de gestionar-los en primera instància. Entre els reptes amb què es troben cal destacar:

- La necessitat d'anticipar i adaptar les polítiques locals als canvis en el volum, la tipologia i la composició dels fluxos de nous residents. Superar aquest repte fa necessari substituir la visió tradicional reactiva per una estratègia proactiva, disposar de sistemes d'informació exhaustius i actualitzats, adoptar un enfocament integrat i articular models flexibles de serveis d'acollida.
- La disjuntiva entre polítiques específiques o aprofitament de les polítiques d'inclusió social ja existents, que s'ha de dilucidar en funció de la realitat migratòria local partint de la premissa «genèric sempre que sigui possible, específic quan sigui necessari». Impulsar estratègies de ciutat integradora i inclusiva s'ha demostrat com una alternativa transversal molt efectiva.
- La integració del factor migratori en les polítiques urbanístiques i de desenvolupament a fi de garantir l'accés a un habitatge assequible, regenerar els barris desfavorits on els immigrants tendeixen a instal·lar-se, facilitar la mobilitat i les relacions comunitàries, i promoure l'emprenedoria ètnica.

Immigrant integration in European Cities

URBACT

Més llocs de treball: ciutats millors

Les ciutats poden tenir un paper clau com a motors de recuperació del creixement econòmic si aprofiten la seva capacitat de potenciar la demanda de béns i serveis locals, crear condicions favorables a la prosperitat empresarial i incrementar el capital humà.

Les ciutats poden fer una contribució estratègica a la recuperació econòmica i a la creació de llocs de treball, sobre la base de l'impuls d'una economia sostenible. Per aconseguir-ho cal incidir en els aspectes següents:

- La demanda de béns i serveis: millorant la competitivitat de la ciutat en els mercats internacionals, promovent campanyes a favor dels productes locals, impulsant les cadenes locals de subministraments industrials, aprofitant la capacitat de compra dels organismes municipals, etc.
- La creació de condicions favorables al creixement i creació d'empreses: atraient inversors, habilitant serveis de suport a les empreses, creant serveis d'incubació d'empreses, facilitant els tràmits per a la creació d'empreses, promovent una cultura de l'emprenedoria, afavorint la cooperació entre empreses i universitats, etc.
- L'oferta de mà d'obra qualificada: col·laborant amb el sector empresarial per millorar la qualitat dels llocs de treball, atraient treballadors qualificats, oferint serveis d'assessorament laboral, col·laborant amb el sector de la formació per adequar-la a les necessitats del mercat laboral local, etc.

More Jobs: Better Cities

European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions

Suport parental a Europa

Els serveis de formació a les famílies constitueixen una inversió en benestar dels infants i a favor de la igualtat de gènere. L'experiència internacional demostra que per potenciar-ne l'ús i la diversitat social cal combatre els prejudicis, facilitar l'accés universal i flexibilitzar les formes de suport.

La formació dels progenitors s'ha demostrat com una contribució valuosa a la salut i el benestar dels infants, al seu desenvolupament cognitiu i a la igualtat de gènere en el si de les famílies. En aquesta publicació, s'analitzen els serveis públics d'assessorament a les famílies a Àustria, Bèlgica, Estònia, Hongria, Irlanda, Portugal i Suècia amb l'objectiu d'extreure'n bones pràctiques i els factors d'èxit més rellevants.

Com a conclusions principals destaquen les estratègies més efectives per promoure l'ús i la diversitat social en aquest tipus de serveis:

- Combatre l'estigma que només va dirigit a «mals pares». Una manera d'aconseguir-ho és posar en valor l'orientació a la «millora de les capacitats» més que «a la correcció de les mancances».

- L'accés universal en lloc de l'establiment de mesures de discriminació positiva. Quan calgui arribar a col·lectius específics, es pot adoptar l'estratègia de prestació del servei al domicili familiar.
- L'estabilitat i capacitació dels formadors, cosa que fa recomanable la professionalització del servei.
- L'adequació de l'assessorament a les necessitats dels participants.
- L'habilitació d'un ampli ventall de formes de suport i l'oferta simultània de serveis de canguratge.

Apoyo parental en Europa

Organisation for Economic Co-operation and Development -OECD

Recuperar l'equilibri fiscal

Radiografia de la situació de consolidació fiscal dels països de l'OCDE i recull actualitzat de les mesures adoptades. S'inclou un capítol sobre la situació dels governs subnacionals que evidencia la importància del seu paper en el procés de reequilibri financer.

Les finances públiques de molts països de l'OCDE s'han vist profundament afectades per la crisi, que ha provocat un augment alarmant de l'endeutament i que, per contrarestar-lo, ha exigit l'adopció de plans severs de consolidació fiscal. Aquest esforç comença a donar fruits, com ho demostra la disminució del dèficit fiscal conjunt a l'OCDE d'un 1,8% del PIB entre 2009 i 2011.

No obstant això, la persistència del volum de deute ha exigit, a molts dels països, el perllongament de les estratègies de disciplina fiscal. Espanya, inclosa junt amb Bèlgica, Hongria o Itàlia en el grup de països que continuen estant sota una intensa pressió dels mercats, es troba en aquesta situació.

Pel que fa a la situació dels governs subnacionals, les dades evidencien el seu nivell elevat d'endeutament: representen entre un 15% i un 50% (en el cas dels països més descentralitzats) del deute públic nacional. D'aquí el paper essencial de la seva implicació en els plans de consolidació fiscal que, no obstant això, han de tenir en compte:

- L'estret marge de maniobra d'aquests nivells de govern tant en l'increment d'ingressos —a causa de la manca d'autonomia fiscal real— com en la reducció de despeses —a causa de la rellevància i poca elasticitat dels serveis que ofereixen. En aquest sentit, l'estudi destaca la importància de la preservació dels serveis essencials.
- El risc d'impacte indirecte de les mesures d'austeritat subnacionals sobre els mercats laborals locals, sobre el creixement econòmic regional i sobre la igualtat d'accés als serveis públics. Per tal de mitigar aquests riscos, es recomana emprendre reformes de descentralització fiscal, reduir el nombre de municipis, maximitzar l'eficiència dels serveis públics i impulsar estratègies de serveis compartits.

Restoring Public Finances, 2012 Update

UN-HABITAT

Gestionar la informació territorial

El desenvolupament tecnològic ha posat a l'abast dels governs locals noves i potents eines de gestió de la informació urbanística. No obstant això, per tal d'aprofitar-les, cal una inversió prèvia i participada de diagnosi, planificació, coordinació, capacitació i reorganització.

Disposar d'informació territorial i urbanística actualitzada (propietat, valor, qualificació, desenvolupament potencial, etc.) és essencial per als governs locals com a matèria primera de la planificació urbanística, de la gestió fiscal o de la formulació d'estratègies de desenvolupament local.

Les tecnologies de la informació i la comunicació, i els sistemes d'informació geogràfica constitueixen noves eines que permeten el manteniment, la recopilació i l'explotació d'aquestes dades de manera gairebé immediata, però que requereixen: una diagnosi prèvia de les necessitats d'informació, la interoperabilitat de les dades, l'establiment de protocols d'intercanvi de dades entre institucions, la participació dels interlocutors locals en el procés de disseny i d'implementació, l'adopció d'un enfocament ambiciós, però realista, i la capacitació dels professionals implicats.

És per això que, per tal de maximitzar la rendibilitat d'un sistema d'informació territorial, es recomana un procés d'implementació dividit en les cinc fases següents: diagnosi de la situació, projectes pilot, intercanvi d'informació entre els organismes implicats, integració tecnològica i establiment del procés per a la utilització de les dades en el disseny de polítiques públiques.

Managing Urban Land Information

UN-HABITAT

El nostre canvi urbà

Construir ciutats cohesionades, sostenibles i amb qualitat de vida exigeix combinar sistemes de planificació integrats, la mobilització dels recursos comunitaris i unes finances municipals.

En el context social i econòmic actual, el desenvolupament urbà requereix un enfocament holístic i participatiu. És sobre aquesta base estratègica que UN-HABITAT centra les prioritats de la seva intervenció en sis àmbits transversals: legislació urbana i governança, planificació urbana, finances públiques, serveis bàsics, regeneració de suburbis i prevenció de riscos.

Centrant el focus sobre el segon àmbit, la planificació urbana, s'evidencien cinc reptes fonamentals a les ciutats del segle XXI: medi ambient i canvi climàtic, creixement demogràfic i envelliment, economia local, expansió urbanística i desigualtats entre barris, i transformació institucional per respondre a les noves funcions dels governs locals. Per superar-los, cal adoptar un model de planificació urbana preventiu, eficaç, estructurat en fases i que aprofiti les possibilitats de les noves tecnologies.

Pel que fa al tercer àmbit, les finances municipals, mantenir-ne l'equilibri i la sostenibilitat es revela com un requisit imprescindible per satisfer la demanda creixent de serveis i infraestructures, impulsar el desenvolupament econòmic i combatre l'exclusió social. Per aconseguir-ho, UN-HABITAT recomana combinar mesures de reducció de la despesa i de cerca de noves fonts de finançament pròpies: capturant les plusvàlues generades pels nous desenvolupaments urbanístics, recorrent a finançament privat, impulsant partenariats públicoprivats, externalitzant serveis públics, rendibilitzant el patrimoni públic municipal, i potenciant l'autonomia comunitària.

Our Urban Change

Associacions del Món local

Asociación de Municipios Vascos

La innovació als municipis bascos

L'estudi mostra que, a excepció dels municipis de majors dimensions, els municipis bascos es troben encara en les primeres fases del desenvolupament innovador.

Les dades s'han obtingut mitjançant un qüestionari d'autoavaluació fet per 202 ajuntaments entre els mesos de maig i setembre de 2012.

En una escala de l'1 al 5, el conjunt dels ajuntaments obtenen de mitjana una puntuació de 2. Els àmbits que obtenen una major puntuació en innovació són el lideratge, la transparència i la participació. La gestió de serveis i dels recursos humans obtenen les puntuacions més baixes.

Els municipis de Guipúscoa presenten un major grau de desenvolupament innovador, seguits dels de Biscaia i els d'Àlaba. Mentre que a Guipúscoa destaquen pels avenços en transparència, a Biscaia ho fan en lideratge i a Àlaba per l'estímul a la participació ciutadana.

Quant a la grandària del municipi, els de més de 50.000 habitants obtenen les millors puntuacions. Per a la resta d'ajuntaments, la puntuació baixa a mesura que decreix la grandària del municipi.

Presentación del diagnóstico sobre innovación en los municipios vascos

Federación de Municipios y Provincias de Extremadura -FEMPEX

L'estabilitat financera de les entitats locals

En la conjuntura actual, la sostenibilitat financera és el principi fonamental que ha de guiar l'actuació economicofinancera de les entitats locals.

El document recull les ponències presentades durant unes jornades que tenien per objecte explorar vies per aconseguir l'estabilitat financera de les entitats locals.

Actualment, tres limitacions legals pressionen els governs locals cap a l'estabilitat financera. La regla de despesa: la variació de la despesa no podrà superar la taxa de referència del creixement del PIB a mitjà termini (un 1,7% el 2013 i el 2014, i un 3,8% el 2015). L'estabilitat pressupostària: cal aprovar uns pressupostos en situació d'equilibri o de superàvit. L'objectiu del deute: no es pot sobrepassar el 3,8% del PIB durant el trienni 2013-2015.

Per aconseguir l'estabilitat financera de les entitats locals, és necessari un canvi normatiu i dels models de gestió. En aquest sentit, s'han d'adoptar les mesures següents:

- Clarificar les competències de les entitats locals. Actualment, la despesa impròpia suposa per al món local el 30% del total de la despesa.

– Modificar el sistema de finançament de les entitats locals. Cal establir un sistema similar al de la participació en els tributs de l'Estat en els ingressos de les comunitats autònomes, per tal que les entitats locals tinguin capacitat de decisió sobre l'ús dels ingressos.

– Les polítiques de despesa pública s'han de planificar de manera plurianual. Així mateix, cal elaborar un marc pressupostari per a un període mínim de tres anys.

La estabilidad presupuestaria y la sostenibilidad financiera de las entidades locales

Association de Directeurs Généraux des Communautés de France

Governar la intermunicipalitat

La conjuntura econòmica i la reforma territorial estan modificant la manera de governar les agrupacions de municipis. És necessari explorar noves formes de cooperació entre administracions locals per seguir garantint uns serveis públics de qualitat.

En aquest informe es recullen les intervencions dutes a terme durant la darrera universitat d'estiu celebrada per les agrupacions de municipis francesos. Al llarg de dues jornades es van tractar temes com ara els processos de cooperació entre agrupacions de municipis, la cooperació a l'interior d'una agrupació i els nous models d'organització intermunicipal.

Ja fa temps que s'han mostrat els avantatges de la cooperació entre municipis a l'hora de millorar i optimitzar la prestació dels serveis públics. Les restriccions pressupostàries actuals també obliguen les agrupacions de municipis veïnes a gestionar conjuntament determinats serveis, com ara els transports.

Pel que fa a les possibles fusions entre agrupacions de municipis, si bé es reconeix que no hi ha un únic model a seguir, es recomana que tots els agents territorials participin en la reforma, que se segueixi una metodologia clara i compartida per tothom i que la població estigui informada en tot moment de l'evolució del procés.

Malgrat les dificultats econòmiques que experimenten tant els municipis com les agrupacions, se subratlla la necessitat de continuar invertint a favor del desenvolupament industrial i de la recerca, ja que són els sectors que han d'encapçalar la recuperació econòmica.

Gouverner et manager, le faire ensemble. Le nouveau défi de l'intercommunalité?

Unione Province d'Italia -UPI

El sistema electoral provincial

Les províncies són l'administració que més canvis està experimentant en el procés de reforma institucional a Itàlia. Se n'estan reorganitzant els perímetres, revisant competències i modificant el sistema d'elecció dels càrrecs electes.

En aquest informe s'analitza el Projecte de Llei sobre la modalitat d'elecció dels consells provincials i dels presidents de les províncies. El Projecte de Llei és una de les múltiples normes d'actuació previstes en el decret «Salva Itàlia», aprovat pel Govern italià a finals de 2012 per millorar la governabilitat i la situació econòmica del país.

La reforma estipula que l'Administració provincial és un òrgan representatiu de segon grau: són els càrrecs electes municipals qui escullen els membres del consell provincial i el seu president. Les províncies critiquen aquest fet, ja que es converteixen en representants dels municipis, i no pas de la ciutadania.

El nombre de consellers provincials varia en funció del nombre d'habitants: 10 consellers per a les províncies de menys de 300.000 habitants; 12 per a les províncies d'entre 300.000 i 700.000 habitants; 16 per a les de més de 700.000 habitants.

El Projecte de Llei permet compaginar els càrrecs d'electe municipal i provincial, però sense acumular retribucions. Tant el president com els consellers provincials poden mantenir els seus càrrecs en cas de perdre el seu lloc al consistori municipal.

Modalità di elezione del Consiglio Provinciale e del Presidente della Provincia

Cittalia

Itàlia cap a la ciutat intel·ligent

És en el terreny de la mobilitat urbana on les administracions locals italianes estan invertint amb més força per aconseguir unes ciutats intel·ligents i sostenibles.

Aquesta és una de les conclusions principals d'un estudi que ha analitzat les mesures a favor de la innovació i la qualitat de vida posades en marxa a 54 capitals de província de més de 90.000 habitants.

La mobilitat urbana ha estat el sector on més han invertit els municipis estudiats (més de 10.000 milions d'euros en tres anys), seguit de la millora de la sostenibilitat dels edificis i la gestió de l'aigua. La revaloració del patrimoni públic i la renovació urbana han estat les altres mesures privilegiades.

Si s'avalua la sostenibilitat dels sistemes de mobilitat, sorgeix una clara divisió geogràfica. Mentre que les ciutats septentrionals i centrals obtenen bones puntuacions, les ciutats del sud mostren força problemes de mobilitat. Bèrgam i Milà obtenen les millors puntuacions.

Pel que fa a l'ús d'energies renovables, les ciutats del nord també obtenen millors puntuacions que les del sud, a l'excepció de Foggia i Lecce. Però si es té en compte l'excel·lència en el sector sanitari, no s'observen diferències geogràfiques. Ciutats del sud, com ara Nàpols o Bari, destaquen per una bona gestió sanitària.

EfficienCITIES

Local Government Association

Fons europeus i creixement local

Durant dècades, els governs locals s'han mostrat eficients a l'hora d'utilitzar els fons estructurals de la UE. Potenciar la gestió local dels Fons per al període 2014-2020 és fonamental si es vol impulsar el creixement dels territoris.

En aquest informe es defensa una major llibertat d'acció per als governs locals en l'ús dels fons estructurals. Així mateix, es presenten una sèrie de recomanacions per enfortir el paper dels governs locals en els mecanismes de recuperació econòmica.

Els governs locals britànics consideren que els anteriors programes de la UE han estat massa centralitzats i plens de càrregues burocràtiques, fet que ha dificultat l'accés dels governs locals als fons econòmics.

Per al nou període, es reclama que els governs locals participin activament en la planificació estratègica dels Fons i tinguin plena capacitat d'aprovar els projectes que obtindran finançament. Així mateix, el món local ha d'estar representat als consells nacionals que supervisin el funcionament dels programes.

Tant els governs locals com els organismes associats han de tenir un accés més senzill als fons. L'elaboració de plans locals d'inversió a set anys pot ser una bona mesura per garantir el finançament estable que es requereix per portar a terme polítiques efectives.

EU Funds and Local Growth

Danish Institute of Governmental Research

L'ús de la sanitat per part dels immigrants

L'estructura demogràfica de les societats occidentals variarà en un futur per l'augment de la immigració i per l'envelliment de la població novvinguda. Avaluat adequadament l'abast d'aquests canvis és fonamental a l'hora de garantir el finançament dels serveis públics.

En aquest estudi s'analitza l'impacte de la variable «edat» en la utilització i la despesa dels serveis sanitaris per part de la població immigrada no occidental a Dinamarca. Així mateix, s'efectua una comparativa amb la població autòctona.

Els resultats mostren que els immigrants menors de 65 anys generen una despesa sanitària superior a la dels autòctons de la mateixa franja d'edat. Però si tenim en compte els majors de 65 anys, trobem que la despesa de la població immigrada és inferior a la dels nadius.

D'altra banda, s'observen diferències pel que fa a les malalties més comunes d'ambdós grups. Així, mentre que la població autòctona té més probabilitats de desenvolupar càncer, la immigrada té més risc de patir malalties cardiovasculars i diabetis.

L'estudi conclou que l'envelliment de la població immigrada no tindrà un impacte significatiu en l'augment de la despesa en sanitat. A més, el progrés tecnològic i l'augment dels ingressos derivats de les cotitzacions de les persones immigrades són factors que poden contrarestar l'increment de la despesa.

The Effect of Ageing and Proximity to Death on the Use of Health Care of Non-Western Immigrants of Denmark

Ciudades y Gobiernos Locales Unidos

Les TIC i la innovació a les ciutats

En els darrers anys, les ciutats de tot el món han treballat per impulsar els processos d'innovació i gestió del coneixement. Amb tot, encara s'observen desigualtats importants entre àrees geogràfiques quant a l'adquisició de la societat del coneixement.

En aquest estudi, s'analitza la situació de les TIC, la innovació i el coneixement a vint-i-vuit ciutats d'arreu del món. Partint del concepte de ciutat intel·ligent integral, s'avalua cada ciutat en funció de sis eixos d'actuació: economia, ciutadania, governança, mobilitat, entorn i qualitat de vida.

Les agències de desenvolupament local són un factor clau per potenciar els recursos locals i fomentar la inserció laboral i les iniciatives empresarials. Un 75% de les ciutats estudiades ja compten amb alguna agència, amb l'excepció de les ciutats africanes, on la seva presència és molt menor.

Un 62% de les ciutats considera que les universitats tenen una presència destacada als seus territoris. Amb tot, la majoria de les ciutats (53%) considera que la seva oferta educativa no s'adequa a la demanda del mercat laboral.

Les ciutats analitzades, de mitjana, dediquen un 3% dels seus pressupostos a invertir en TIC. Un 93% compta amb una pàgina web pròpia, un 54% ofereix la signatura electrònica i un 64% permet realitzar tràmits telemàticament.

La situación de las TIC, innovación y conocimiento en las ciudades

Think tanks i fundacions

Institut de Ciències Polítiques i Socials

Dones i homes davant la pobresa

Estudi sobre l'impacte i l'evolució de la pobresa a Catalunya des d'una perspectiva de gènere. Les dades posen de manifest el marcat biaix femení de la pobresa, i la necessitat de superar l'enfocament tradicional basat en la renda avaluant aquest fenomen mitjançant un model multidimensional.

Els resultats de l'estudi posen de manifest que, més enllà dels factors personals i conjunturals, les dones de tots els grups d'edat tenen un major risc d'empobriment a causa de les desigualtats de gènere en l'organització familiar, el mercat laboral i la regulació del sistema de protecció social (pensions, subsidis d'atur i pensions no contributives), i ho il·lustren amb xifres de l'any 2010:

- La taxa de pobresa arriba al 18,5% en el cas dels homes i al 21,3% en el cas de les dones.
- El segon tipus de llar amb major risc de pobresa (46,7%) és el monoparental, majoritàriament mares, amb un o més fills/es dependents.
- El tercer tipus de llar amb major risc de pobresa (36,1%) és el d'una persona de més de 65 anys, majoritàriament dones.

Però les dades també han evidenciat la necessitat de superar l'anàlisi de la pobresa sobre la base únicament d'indicadors d'ingressos, ja que deixa fora altres situacions de precarietat tan o més greus. Per corregir aquesta distorsió, es proposa repensar la pobresa des d'un enfocament basat en les capacitats: capacitat de supervivència, capacitat de reproducció (tant des d'un punt de vista biològic com cultural), capacitat de dur una vida saludable, capacitat d'interacció social i capacitat de tenir coneixement i llibertat de pensament. Si s'aplica aquesta lògica, encara s'evidencia més el biaix femení de la pobresa ja que les llars que pateixen dues o més privacions tornen a estar majoritàriament encapçalades per dones.

Mujeres y hombres ante la pobreza en Cataluña

Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya

Observatori de la Competitivitat 2012

Si no disposem d'unes empreses competitives en el context econòmic global, no serà possible mantenir els estàndards actuals de benestar i qualitat de vida en el futur.

Aquest estudi té per objectiu copsar l'evolució de la competitivitat de les empreses catalanes a través de les opinions dels enginyers i d'altres professionals amb càrrecs directius.

La percepció global dels enquestats en relació amb la competitivitat del seu sector econòmic no és tan negativa com es podria esperar, atesa la situació econòmica actual. Així, la majoria (57%) situen la competitivitat del seu sector en un nivell mitjà-alt, valoració que augmenta en el cas dels treballadors de les grans empreses.

Els factors que juguen a favor de la competitivitat són la cerca de nous mercats, l'orientació cap al client, la innovació, el manteniment de la capacitat inversora, la reducció de costos, el desenvolupament de l'equip humà i una bona organització empresarial.

Entre els factors de l'entorn que més incideixen en la competitivitat, s'han destacat, per ordre d'importància: el sistema financer, el sistema educatiu, el mercat i la legislació laborals, i les infraestructures de transport i de telecomunicacions.

Observatori de la Competitivitat 2012

Càritas

Exclusió i desenvolupament social. Anàlisi i perspectives 2012

Informe anual sobre l'exclusió i el desenvolupament social tant empíricament com pel que fa a reptes i debats candents. Les dades mostren el profund impacte de la situació econòmica sobre el benestar, i la crisi dels mitjans tradicionals de participació junt amb l'emergència de nous moviments socials.

Els darrers indicadors mostren amb claredat l'impacte dramàtic de la crisi sobre el benestar de les llars espanyoles: disminució d'un 9% de renda real disponible entre 2007 i 2010, l'augment de la desigualtat més gran de tots els països de la UE-27, destrucció d'ocupació i augment de l'atur fins al 23% de la població activa (42% en el cas dels joves), increment de les taxes de pobresa, que han passat del 19,7% l'any 2005 al 21,8% l'any 2011, incapacitat d'afrontar les despeses de manutenció de l'habitatge per un 7,7% de llars espanyoles, increment de les execucions hipotecàries de 26.000 l'any 2007 a 93.500 l'any 2010, etc. Una situació que s'ha vist agreujada, en els darrers dos anys, per un procés de pèrdua de drets socials i de contracció de serveis públics que ha reduït les xarxes de protecció social.

En matèria de participació, les evidències indiquen un augment de la inestabilitat en els fòrums tradicionals de participació (partits i sindicats) i un debilitament de les ONG a causa de la seva dependència del finançament públic. En contrast amb la pèrdua de dinamisme de les institucions tradicionals de participació, s'està produint un reforçament de la vitalitat i de la capacitat de mobilització dels nous moviments socials, encara en procés d'articulació.

La crisi econòmica també ha portat a l'agenda social la necessitat de repensar el model d'acció social i de tercer sector cercant: l'equilibri idoni entre cobertura i intensitat —cada vegada més urgent a causa de la reducció de recursos públics—, una menor dependència de les arques públiques i la prioritització de les intervencions dirigides a l'apoderament o l'autonomia més que a l'assistència o al subsidi.

Exclusión y Desarrollo Social. Análisis y perspectivas 2012

Fundación Democracia y Gobierno Local

Ús de xarxes socials als ajuntaments

Guia per aprofitar les potencialitats de les xarxes socials 2.0 als ajuntaments amb els objectius d'augmentar la qualitat dels serveis públics, millorar la relació amb els ciutadans i facilitar la comunicació interna.

Les xarxes socials (Facebook, Twitter, Youtube, LinkedIn, etc.), si s'utilitzen adequadament, constitueixen mitjans molt eficaços per millorar les comunicacions internes i externes dels ajuntaments. A més, ofereixen el valor afegit d'arribar a un públic, sovint, molt allunyat de l'administració local: els joves.

Les recomanacions transversals a l'hora d'utilitzar les tecnologies 2.0 a l'Administració pública es poden resumir en:

- Ser imparcials, prudents, transparents, responsables i constants.
- Adoptar mecanismes d'escolta activa sobre tot el que es digui de la nostra institució.
- Utilitzar un llenguatge planer.
- Conèixer els usuaris i les característiques de cada aplicació i usar-les en conseqüència.
- Definir una imatge corporativa per utilitzar-la uniformement a totes les xarxes socials.
- Utilitzar una llicència d'ús en tots els continguts que s'ofereixin; la més habitual és Creative Commons.
- Publicar normes d'ús de les xarxes gestionades pel mateix ajuntament amb l'objectiu de poder eliminar continguts ofensius o inapropiats.

La guia destaca com a usos municipals de les principals xarxes socials:

- Facebook: difusió d'activitats, publicació de notícies, informació sobre el trànsit, atenció de consultes, informació sobre nous serveis de l'ajuntament, etc.
- Twitter: difusió de notícies i activitats, informació a temps real d'incidències al municipi, oferir recomanacions, resumir les decisions adoptades pel Ple, respondre consultes, etc.
- LinkedIn: importar recursos d'empreses aplicables a l'ajuntament, afavorir el networking, crear xarxes d'empleats públics, fer difusió d'esdeveniments, etc.
- Youtube: publicar els plans, oferir vídeos d'activitats del municipi, fer difusió de vídeos turístics, penjar talls dels mitjans de comunicació referits a la ciutat, etc.
- Flickr: repositori d'imatges del municipi, compartir fotografies del municipi amb els ciutadans, llançar campanyes i concursos, completar col·leccions d'imatges històriques amb la col·laboració dels ciutadans, etc.

Finalment, també cal esmentar l'existència d'eines gratuïtes que faciliten la gestió i l'organització dels comptes de xarxes socials, així com d'altres que faciliten el monitoratge de la informació que circula sobre l'ajuntament.

Guía Práctica para el uso de las Redes Sociales en los Ayuntamientos

Centre for Cities

Pla C per a les ciutats

Aprofitar el motor econòmic que representen les ciutats passa per potenciar l'autonomia municipal i per adaptar les intervencions nacionals a la realitat territorial.

Les ciutats, com a generadores del 60% del PIB britànic, tenen un paper essencial en el procés de recuperació econòmica. El Govern central té, doncs, el repte d'aprofitar aquest motor econòmic urbà facilitant la competitivitat i l'autonomia de les economies locals, posant en valor les potencialitats de cadascuna d'elles, i adaptant les polítiques/inversions nacionals a la diversitat territorial amb mesures com ara:

- La descentralització fiscal i competencial (habitatge, transport, formació, etc.).
- L'increment dels incentius al creixement i a l'atracció d'inversors privats que permeten als municipis capturar part de la riquesa generada.
- Garantir l'estabilitat de certes polítiques (energia, transports, etc.) que poden afavorir l'emergència de nous sectors econòmics.
- Adaptar les polítiques nacionals a la realitat de cada municipi o regió.
- Adoptar un enfocament de governança multinivell en els àmbits competencials no descentralitzats i en les inversions del Govern central.
- Permetre la participació de representants del món local en els processos nacionals de presa de decisions que poden tenir-hi incidència.

Plan C for Cities

Civitas

Estratègies contra la reincidència

La supervisió policial dels petits delinqüents es revela com una alternativa menys costosa que la presó i un instrument eficaç de rehabilitació.

Els resultats de l'estudi posen de manifest que, més enllà dels factors personals i conjunturals, les dones de tots els grups d'edat tenen un major risc d'empobriment a causa de les desigualtats de gènere en: l'organització familiar, el mercat laboral i la regulació del sistema de protecció social (pensions, subsidis d'atur i pensions no contributives). Il·lustrant-ho amb xifres de l'any 2010:

- La taxa de pobresa masculina arriba al 18,5% en el cas dels homes i al 21,3% en el cas femení.
- El segon tipus de llar amb major risc de pobresa (46,7%) és el monoparental, majoritàriament mares, amb un o més fills/es depenents.
- El tercer tipus de llar amb major risc de pobresa (36,1%) és el d'una persona de més de 65 anys, majoritàriament dones.

Però les dades també han evidenciat la necessitat de superar l'anàlisi de la pobresa en base únicament a indicadors d'ingressos ja que deixa fora altres situacions de precarietat tant o més greus. Per a corregir aquesta distorsió es proposa repensar la pobresa des d'un enfocament basat en les capacitats: capacitat de supervivència, capacitat de reproducció tant des d'un punt de vista biològic com cultural, capacitat de dur una vida saludable, capacitat d'interacció social, i capacitat de tenir coneixement i llibertat de pensament. A l'aplicar aquesta lògica encara s'evidencia més l'esbiaix femení de la pobresa ja que les llars que pateixen dues o més privacions tornen a estar majoritàriament encapçalades per dones.

Offender-Desistance Policing and the Sword of Damocles

Centre for Local Economic Strategies CLES

Aproximacions locals a l'atur juvenil

Davant l'estratègia del Govern britànic de lluita contra l'atur juvenil mitjançant l'externalització dels serveis d'ocupació i la creació d'incentius a la contractació de joves, CLES aposta per la descentralització de les polítiques d'ocupació i la col·laboració publicoprivada.

L'atur juvenil constitueix un obstacle greu tant per a les perspectives personals dels joves com per a la competitivitat i la capacitat d'atracció d'inversions de les economies locals. Fins ara, l'estratègia del Govern britànic per combatre aquest problema s'ha fonamentat en el partenariat amb empreses de col·locació mitjançant un sistema de pagament per resultats, en la introducció d'incentius fiscals a la contractació de joves i en el foment dels programes de pràctiques. Iniciatives, doncs, basades en un enfocament centralitzat i poc adaptables a l'heterogeneïtat territorial.

En aquest document, CLES aposta per una estratègia de reequilibri competencial que posi l'èmfasi en la descentralització de les polítiques d'ocupació per tal de facilitar:

- La creació de partenariats locals d'ocupació amb la participació del sector empresarial, el tercer sector i les diverses institucions públiques del territori.
- L'aprofitament de les oportunitats laborals del mercat laboral local.

- La creació de serveis integrats comunitaris d'assistència social, assessorament laboral i assistència a la cerca d'ocupació.
- La rendibilització estratègica de la capacitat de compra i de contractació dels governs locals.
- La col·laboració entre el sector empresarial local i els serveis d'ocupació.

Localised approaches to tackling youth unemployment

Demos

La pobresa en perspectiva

Formulació d'un nou model per mesurar la pobresa des d'un enfocament multidimensional que ofereix un mapa molt més real de les situacions de vulnerabilitat i permet adequar les intervencions al tipus de pobresa detectat. Per posar-lo en pràctica, cal facilitar noves dades i eines als governs locals.

Tradicionalment la pobresa s'ha abordat des d'una perspectiva exclusivament econòmica quan, en realitat, és el resultat d'un conjunt complex i multidimensional de circumstàncies socials i econòmiques. Això explica la miopia dels indicadors de pobresa actuals que, basats quasi exclusivament en la renda, s'han revelat com a totalment insuficients per orientar la intervenció pública.

Aquest informe desenvolupa un model pioner que pretén corregir aquest biaix utilitzant vint indicadors (sobre salut, habitatge, educació, privació material, composició familiar i xarxes socials) per identificar els diferents «tipus» de vulnerabilitat existents i poder dissenyar intervencions «a mida». L'aplicació del model a l'Enquesta longitudinal de llars del Regne Unit fa aflorar l'existència de tres col·lectius pobres que engloben situacions d'intensitat diversa:

- Famílies amb situacions precàries: famílies monoparentals, famílies extenses, famílies desestructurades, famílies amb tots els membres a l'atur, etc.
- Llars sense fills/es: llars unipersonals, immigrants, persones en situació d'atur de llarga durada, etc.
- Pensionistes: vídues, beneficiaris de prestacions econòmiques de llarga durada, jubilats amb pensions baixes, etc.

Les recomanacions que es desprenen de la radiografia obtinguda se centren en la importància de facilitar als governs locals les eines i les dades necessàries per mesurar la composició local de la pobresa, d'adequar les polítiques locals, de fer una detecció precoç de les situacions de risc i d'impulsar estratègies multidimensionals i serveis integrats.

Poverty in Perspective

Liverpool John Moores University

Ciutats de segon nivell a Europa

Aprofitar les potencialitats econòmiques i de vertebració territorial que ofereixen les ciutats de segon nivell passa per la generalització de la governança multinivell, però també per la mobilització, mitjançant lideratges territorials potents, dels recursos del mateix municipi.

Malgrat l'indiscutible potencial econòmic de les capitals, les dades posen de manifest la importància estratègica de les ciutats de segon nivell: pel seu pes econòmic conjunt, per la seva contribució a la competitivitat de l'economia i a la innovació nacionals, per l'eficiència que ofereixen entre creixement econòmic i externalitats negatives, i pel seu paper en el reequilibri territorial.

Maximitzar l'aprofitament d'aquestes potencialitats passa per l'adopció de mesures dirigides específicament a impulsar el desenvolupament econòmic d'aquest tipus de ciutats:

- Descentralitzant i desconcentrant recursos nacionals: inversions, mercats, institucions públiques, competències i capacitat fiscal, xarxes de transports, polítiques d'innovació, etc.
- Impulsant la governança multinivell per adaptar les polítiques nacionals a la diversitat territorial.
- Mobilitzant els actors i els recursos locals mitjançant lideratges territorials potents i bones polítiques de planificació estratègica.

Barcelona es presenta com a exemple de reinvençió i reposicionament mundial d'una ciutat de segon nivell gràcies al fort lideratge del govern local, a una òptima planificació estratègica, a l'esforç de transformació econòmica, a la col·laboració publicoprivada, a l'esforç d'internacionalització, a la creació d'una marca de ciutat i a la capacitat d'atreure inversió i turistes.

Second tier cities in Europe

Center for an Urban Future

Espais d'oportunitat

Les biblioteques constitueixen un recurs cultural essencial: presència per tota la ciutat, accés públic gratuït i possibilitats d'oferir un ampli ventall de nous serveis digitals. No obstant això, per superar els reptes que tenen plantejats, s'hauran de reinventar tant en l'àmbit funcional com financer.

Les biblioteques de Nova York estan donant serveis més diversos i a més usuaris que mai: estudiants amb pocs recursos, immigrants, gent gran, teletreballadors, assistents a activitats diverses, infants que hi van quan surten de l'escola o en èpoques sense activitat acadèmica, etc.

Una contribució essencial al sistema local de capital humà que, tot i la creixent importància de l'economia del coneixement, no està suficientment valorada per part del govern local, com ho demostra la insuficiència de finançament que estan patint. Aquestes mancances pressupostàries dificulten la sostenibilitat de la quantitat i qualitat del servei i l'aprofitament de les possibilitats de la transició al nou entorn digital.

Amb les perspectives pressupostàries actuals, superar aquests reptes exigirà que les biblioteques aprenguin a reinventar-se: cercant aliances estratègiques amb empreses tecnològiques, diversificant l'oferta de serveis d'estudi, lectura, formació i treball, oferint les instal·lacions per a activitats externes (actes empresarials, exposicions, espais comercials, sales de reunions, etc.), potenciant els serveis en línia, o cercant noves fonts de finançament i recursos propis.

Branches of Opportunity

The Work Foundation

Atur juvenil en el context global

Les disparitats en les taxes d'atur juvenil entre països de l'OCDE demostra l'efecte de les diferències de model en el sistema de formació professional, els programes d'aprenentatge, les polítiques actives d'ocupació, els contractes a temps parcial o el sistema de prestacions.

El Regne Unit, amb un milió de joves aturats, ostenta la tercera pitjor taxa d'atur juvenil dels països de l'OCDE. Les ja elevades taxes d'atur juvenil prèvies a la recessió i el fet que en moltes altres economies avançades aquest fenomen hagi tingut un abast molt menor evidència que, a més de la crisi econòmica, hi ha causes estructurals.

D'entre les polítiques aplicades als països amb menors taxes d'atur juvenil destaquen com a bones pràctiques:

- El sistema alemany de programes d'aprenentatge i de formació ocupacional que permeten combinar la trajectòria acadèmica amb les pràctiques laborals.
- Les ambiciosos polítiques actives d'ocupació a Dinamarca implementades per part dels governs locals que, a més de ser d'aplicació precoç, adopten un enfocament integral: serveis d'assessorament, formació i pràctiques laborals, i ocupació amb subsidi salarial.
- La flexibilitat de la regulació laboral holandesa on hi ha una elevada proporció de contractes temporals i a temps parcial amb una elevada protecció que, moltes vegades, serveixen de porta d'entrada al mercat laboral per als joves.
- El model australià de concessió del subsidi d'atur que té com a requisit la participació en pràctiques laborals.

Les recomanacions principals que es desprenen de les experiències exposades com a mesures per combatre l'exclusió dels joves del mercat laboral són: reforçar l'oferta de sistemes d'aprenentatge duals (pràctiques laborals i formació), la participació de les empreses en el disseny dels programes formatius, la intervenció immediata davant d'una situació d'atur, la creació de contractes a temps parcial no precaris o la descentralització de les polítiques actives d'ocupació.

International Lessons: youth unemployment in the global context

Recomanem

La reforma del món local

El 15 de febrer passat, el Consell de Ministres va rebre un informe del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques sobre l'Avantprojecte de Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local. Es tracta de la versió de l'Avantprojecte de 18 de febrer.

L'Avantprojecte modificarà la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local i el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals 2/2004, de 5 de març.

Per la seva banda, el món local va mostrant la seva posició davant la proposta de reforma. A partir de la consulta als diferents webs portada a terme el 13 de març, algunes associacions municipals ja han publicat les seves al·legacions a la norma, i d'altres expliquen que estan elaborant-les.

A Catalunya, el Consell de Governos Locals i l'Associació Catalana de Municipis ja han fet pública la seva opinió sobre la normativa, mentre que la Fundació Pi i Sunyer ha presentat els resultats d'una enquesta als alcaldes catalans sobre aquesta normativa, que emmarca la posició del món municipal català.

A la resta de l'Estat, la Federación de Municipios y Provincias, així com algunes federacions territorials, també ha presentat els seus punts de vista, i d'altres estan preparant les seves al·legacions.

L'Avantprojecte de Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local

L'objectiu de la nova Llei és clarificar les competències municipals; racionalitzar l'estructura organitzativa, d'acord amb els principis d'eficiència, estabilitat i sostenibilitat financera; garantir un major control financer i pressupostari, i afavorir la iniciativa econòmica privada.

Quant a les competències, la norma defineix les pròpies dels ajuntaments, en funció del seu volum de població, i limita l'exercici de les impròpies ja que estableix unes condicions: no posar en risc financer la realització de les competències pròpies, evitar les duplicitats amb les comunitats autònomes i garantir la seva sostenibilitat financera.

La Llei enumera les competències pròpies, on destaca la desaparició de les competències en l'àmbit sanitari, educatiu i en la gestió dels serveis socials. Tampoc no esmenta els escorxadors ni la defensa dels usuaris i consumidors. Quant als habitatges, especifica la promoció i gestió dels de protecció pública i la conservació i rehabilitació de l'edificació. I respecte a l'enllumenat públic, especifica la protecció contra la contaminació acústica, lumínica i atmosfèrica en les zones urbanes.

Per volum de població, els municipis d'entre 5.000 i 20.000 habitants mantenen les mateixes competències. Els majors de 20.000 canvien la prestació de serveis socials per l'avaluació i informació de situacions de necessitat social i l'atenció immediata a persones en situació, o en risc, d'exclusió social. I els majors de 50.000 canvien la competència en protecció del medi ambient per la del medi ambient urbà.

Tanmateix, l'Administració general de l'Estat i les comunitats autònomes podran delegar competències als municipis majors de 20.000 habitants, almenys durant cinc anys, sempre que acompanyin la delegació amb el finançament corresponent.

La norma introdueix el requisit de complir amb un cost estàndard en la prestació dels serveis. En el cas que els municipis menors de 20.000 habitants no puguin assumir les seves competències pel cost estàndard dels serveis, les assumiran les diputacions, els cabildos o els consells insulars. Per als municipis més grans, aquesta opció és voluntària. La comunitat autònoma de les autonomies uniprovincials assumirà l'exercici de les competències. L'assumpció del servei serà d'un termini mínim de cinc anys. Aquest traspàs inclourà també el dels mitjans materials i personals, fet que implica un pla de redimensionament per adequar les estructures organitzatives.

El text també preveu la intervenció temporal dels municipis menors de 5.000 habitants en determinades situacions economicofinanceres. En aquest cas, la Diputació o òrgan equivalent exercirà les competències del municipi necessàries per executar el pla economicofinancer.

El municipi, la província, l'illa, la comarca o equivalent, l'àrea metropolitana i la mancomunitat de municipis són els ens locals que esmenta la llei. Altrament, l'ens territorial d'àmbit inferior al municipi desapareix en aquesta enumeració. Està prevista la dissolució dels existents, quan l'avaluació dels serveis que presten sigui negativa.

Quant als instruments de coordinació interadministrativa, els convenis i els consorcis, hauran de millorar l'eficiència de la gestió pública, eliminar duplicitats, cenyir-se al cost estàndard i complir la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. La constitució del consorci només es farà si la cooperació no es pot formalitzar mitjançant un conveni i no podrà demanar més recursos dels previstos inicialment.

Altrament, en la gestió directa dels serveis públics, la llei prioritza la gestió per la mateixa entitat local o per l'organisme autònom local per sobre de la gestió via entitat pública empresarial local o societat mercantil local amb capital social de titularitat pública. Aquesta última opció, juntament amb la gestió indirecta, resta exclosa per als serveis públics que impliquin exercici d'autoritat.

La llei introdueix tot un articulat sobre els funcionaris al servei de l'Administració local, on destaca el funcionari d'administració local amb habilitació de caràcter nacional: la secretaria, la intervenció tesorera i la secretaria intervenció. El Govern, per mitjà del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, regularà l'aprovació, selecció, formació i habilitació d'aquest grup de funcionaris, tot i que està prevista alguna excepció de lliure designació. Quant a la imposició de sancions al col·lectiu, els ens locals se centren en les faltes lleus.

La modificació de l'article que regula el control intern afecta la llei d'hisendes locals ja que habilita el Govern en la manera com s'ha de fer aquest control: «El Govern establirà les normes sobre els procediments de control, metodologia d'aplicació, criteris d'actuació, drets i deures del personal controlador i destinataris dels informes de control». A més, l'interventor haurà de remetre un informe resum a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. També remetrà al Tribunal de Comptes totes les resolucions i els acords adoptats pel president de l'ens local i pel Ple en contra de les objeccions formulades i un resum de les principals anomalies detectades en matèria d'ingressos.

El text legislatiu també regula, en funció del volum de població dels municipis, el règim retributiu dels membres de les corporacions locals i del personal al servei dels ens locals; delimita el nombre i la ubicació orgànica del personal eventual, així com el nombre de càrrecs públics amb dedicació exclusiva. A més, estableix les condicions en què es traspasarà el personal funcionari i laboral d'una administració a una altra.

Un aspecte central de la llei és l'avaluació, tant dels serveis municipals com dels serveis prestats per mancomunitats i ens d'àmbit territorial inferior al municipi, així com de les competències impròpies exercides pels ajuntaments. La norma estableix que aquesta avaluació s'haurà de portar a terme en funció del cost estàndard dels serveis. Tant el cost estàndard dels serveis com el procediment per a la seva avaluació s'establiran per real decret. Si bé el text no recull qui farà les avaluacions, en tot cas, quan s'avaluïn les competències impròpies, l'òrgan interventor recollirà la informació.

Anteproyecto de Ley de racionalización y sostenibilidad de la Administración local

El món local català davant la nova norma

Des de l'àmbit català, els resultats de l'enquesta elaborada per la Fundació Carles Pi i Sunyer als alcaldes catalans emmarca la posició municipal. També el Consell de Governos Locals ha publicat la seva posició davant l'Avantprojecte i, com dèiem, l'Associació Catalana de Municipis.

El juliol del 2012, la Fundació Carles Pi i Sunyer va fer una enquesta dirigida als alcaldes catalans dels municipis majors de 1.000 habitants per conèixer la seva opinió sobre els aspectes més rellevants de la proposta de reforma local, d'acord amb la informació que s'havia fet pública en aquell moment.

La pràctica totalitat dels alcaldes declara que no està d'acord amb la proposta d'encomanar els serveis públics municipals de municipis de menys de 20.000 habitants a les diputacions. De fet, una gran majoria considera excessivament elevat el llindar de 20.000 habitants per determinar la prestació d'alguns serveis. La major part no considera les diputacions els governs locals adients per assumir les prestacions dels serveis municipals i prefereix més aviat els consells comarcals.

Pràcticament el 70% dels entrevistats creu convenient que els municipis hagin de demostrar que han complert els serveis mínims obligatoris abans de poder optar a prestar serveis no obligatoris. També hi ha un acord gairebé unànim a considerar que els municipis no s'haurien de convertir en estructures polítiques sense capacitat per prestar serveis.

Els alcaldes valoren amb una qualificació elevada la idoneïtat de les diputacions per al suport tècnic i econòmic als serveis municipals, per sobre de la idoneïtat dels consells comarcals. Qualificació que baixa considerablement pel que fa a la prestació directa de serveis als ciutadans i que puja en el cas dels consells comarcals.

Davant les propostes de fusió municipal, dues terceres parts s'hi manifesten contraris.

Quant a la transparència, l'àmplia majoria considera positiva la introducció d'un sistema generalitzat de seguiment de l'actuació dels municipis que faci possible un millor control ciutadà, i hi ha una divisió d'opinió quasi igual entre els que creuen suficient el sistema de publicitat institucional existent i els que no.

Respecte a l'oportunitat d'una tutela per part de les administracions autonòmica i central, gairebé tres quarts dels alcaldes estarien a favor d'una tutela autonòmica, proporció inversa als que estarien d'acord que la tutela fos estatal.

Per la seva part, el Consell de Governos Locals, a 11 de març de 2013, ha publicat la seva posició contra l'Avantprojecte de Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local (ARSAL) que qualifica d'involució del règim local que repercutirà en l'augment de les desigualtats i en el deteriorament i tancament de serveis.

El Consell vol una norma que respecti la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya sobre l'organització territorial i el règim local i que no lamini l'autonomia local.

Considera que l'actual Avantprojecte atempta contra els drets de les comunitats municipals a elegir els seus representants. Cal garantir drets socials i regular les prestacions econòmiques amb un millor finançament local.

Qüestiona la valoració dels serveis des de l'única òptica de cost/servei i el traspàs de competències dels ajuntaments a les diputacions, allunyant el centre de decisió política i execució del servei, així com el fet de fer dependre els interventors de l'Administració central de l'Estat.

Si bé cal promoure una reforma de l'Administració local en l'àmbit competencial, també es necessita un marc de finançament just i suficient, i fer-ho amb rigor, amb coneixement de la complexa i diversa realitat municipal i amb visió de futur.

Finalment, el president de l'Associació Catalana de Municipis, en el butlletí de març, rebutja la proposta normativa, alhora que espera que l'Estat respecti la norma catalana. La nova Llei no té rerefons de millora de serveis cap a les persones, s'equivoca en la diagnosi i dona una imatge equívoca de les regidores i els regidors catalans, ja que la major part no rep cap sou.

[Valoració dels alcaldes sobre l'avantprojecte de reforma de la Llei de Bases de Règim Local](#)

[Posicionament de la Permanent del Consell de Governos Locals de Catalunya de l'ARSAL](#)

La posició de les federacions de municipis

La Federación Española de Municipios y Provincias està treballant en l'elaboració d'un document comú on es recullin les reivindicacions dels municipis per presentar-lo en el procés de negociació de la reforma local. La FEMP mostra el seu desacord en la intervenció dels municipis petits i demana que es reconsideri la possibilitat de retribuir els alcaldes dels municipis menors de 1.000 habitants, que es redueixin els terminis per transferir les competències de sanitat a les comunitats autònomes i que es pugui participar en l'elaboració dels costos estàndard dels serveis.

La Federación Canaria de Municipios, amb data 4 de febrer, anterior a la publicació de la darrera versió de l'Avantprojecte, considera que la proposta de reforma local buida les corporacions locals de la seva funció principal: l'atenció als ciutadans de manera directa. Tampoc no entén les diferències enormes entre els ajuntaments menors i majors de 20.000 habitants. I manifesta que el traspàs de moltes de les competències als cabildos qüestiona l'autonomia municipal. Altrament, la norma deixa de banda les peculiaritats canàries, perquè equipara l'illa a la província, i les diputacions provincials, als cabildos.

La Federación Galega de Municipios e Provincias ha publicat la seva posició davant la norma en forma de quatre al·legacions al text sobre la delimitació i la concreció de les competències locals, on destaca que els serveis socials comunitaris haurien de mantenir-se en l'àmbit local; la racionalització de les estructures administratives, on es mostra en contra d'establir costos estàndards generalitzats, de que les diputacions puguin assumir totes les competències municipals; les iniciatives d'intervenció i de control, on rebutja la intervenció dels municipis menors de 5.000 habitants i reclama que els interventors continuïn depenent funcionalment dels ens locals, i les retribucions dels membres de les corporacions locals, on proposa que sigui la FEMP qui elabori les taules retributives per als electes locals.

La Federació de Municipios de Madrid reclama una major clarificació competencial, garanties de finançament, pervivència i sostenibilitat dels petits municipis, dignificació retributiva i altres qüestions tècniques i organitzatives.

La Federación de Municipios de Castilla-La Mancha ha publicat també les seves al·legacions al text, si bé encara està obert el període d'al·legacions per als ens locals que vulguin fer-ne. Així, entre d'altres, es proposa canviar el redactat de la llei per incloure la participació de la FEMP o de les federacions territorials en l'establiment del cost estàndard del servei, per fixar les retribucions complementàries dels funcionaris d'Administració local amb caràcter nacional en la totalitat del territori nacional, per assignar una retribució als càrrecs electes dels municipis menors de 1.000 habitants, o per reduir els terminis del traspàs de competències relatives a la salut, l'educació i els serveis socials.

[La FEMP trabaja en una propuesta común que recoja las reivindicaciones municipales a la reforma local](#)

[El Comité Ejecutivo de la FECAM no acepta el borrador del Anteproyecto de Ley de Bases de Régimen Local](#)

[A Fegamp convoca a súa Comisión Executiva para aprovar as alegacións á sua reforma local](#)

[Alegaciones de la Federación Gallega de Municipios y Provincial \(FEGAMP\), al Anteproyecto de Ley de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local.](#)

[La FMM trasladará al Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas y a la FEMP propuestas de mejora de la Reforma de Administración Local](#)